

>> Libor Moudrý uspěl v oboru boje proti škůdcům. Mouchy si dokonce pro účely testování ve firmě sami chovají. Foto Právo – Miroslav Homola (3)

Česko je velmoc. Víte v čem?

Pokud by se vás cizinci zeptali, co u nás ve velkém vyrábíme, co odpovíte? Pivo nebo auta? Ale jděte, to už je ohrané. Je toho daleko víc, v čem vynikáme, a dokonce patříme mezi přední hráče v Evropě i na světě. Možná se tím jen málo chlubíme.

>> Jiří Sotona

Jeden kolega z Brna trávil dovolenou ve Švýcarsku a zaskočilo ho: „Krásná země, načančané hospody, jídlo na talíři za tisíc korun, ale bylo tam tolik much, že hoteloví hosté fasovali na pokoj plácačku.“

I Libor Moudrý, majitel papírny, která má v názvu jeho příjmení, si letos všiml: „Také jsem byl s rodinou v Alpách, kde je spousta skotu, a skutečně – jedna moucha vedle druhé. Jako producent jsem byl spokojený, když jsem viděl, jak se to líhne,“ usměje se, „ale uznávám, že pro člověka na rekreaci je to nepřijemné.“

Proč ta rozpolcenost? Libor Moudrý totiž vyrábí mucholapky. Zní to trochu směšně, ale vlastně na

tom nic směšného není. V Židlochovicích u Brna tím žijí 55 lidí, loni jich vyrobil 50 milionů kusů a koupit se dají v 45 zemích světa. Ty klasické, jež visí ve spirále od stropu, elegantní pásky s motivem květin, které se lepí na okno, i desetimetrové mucholapky do stájí. Některé typy na sobě dokonce mají potisk much. „Protože mouchy si rády sedají tam, kde už nějaké sedí,“ zapojuje do toho psychologii. V drtivé většině jsou jeho výrobky zabalené do etiket známých značek, nicméně všechny mají společný původ – Papírnu Moudrý.

Všichni máme své mouchy

Když se Libor Moudrý jako bývalý zaměstnanec Brněnských papí-

ren rozhodl po revoluci na výrobu mucholapek navázat, myslel, že to bude jen načas, než vymyslí lepší byznys. „Protože kdo by v moderním světě kupoval mucholapky?“ uvažoval.

Uběhlo pětadvacet let a ukazuje se, že nic účinnějšího ještě nikdo nevymyslel. Jeho podnikání samozřejmě nahrává fakt, že problém s obtížným hmyzem je celosvětový. Ta potvora moucha domácí, na kterou mucholapky cílí především, je prostě všude. Zájem o mucholapky je a byl by podle majitele i větší, kdyby nebylo narušených obchodů s Ruskem a krize na Ukrajině, kam mířila velká část vývozu...

Ve výrobní hale v Židlochovicích to klapa a cvaká jako na malém staveništi. Používají tu stroje i osmde-

sát let staré a majitel papírny je označuje za „naprosto primitivní“. Nicméně fungují. Dokonce tak, že když je potřeba nový stroj, raději sestrojí kopii toho starého. Každý z nich zkompletuje mucholapku během několika vteřin. Papír natáhne, potře lepidlem s tajnou recepturou, ustříhne, opatří šňůrkou na pověšení a zabalí do ruličky. Zaměstnankyně jen třídí zmetky a mucholapky ukládají do krabic.

Před Liborem Moudrým je nová výzva – komárolapka. Ta by byla skoro na nobelovku v oboru boje proti škůdcům. Zatím nikdo nepřišel na způsob, jak krvelačný hmyz donutit, aby se dobrovolně přilepil. „Jsme teprve na počátku,“ říká muž, jehož firemním sloganem je: *Všichni máme své mouchy.*